(מ) • (כא) לאכול) (טור): ז למותר * (כב) למחום (ט) לימוני"ש: ז מלכחום כבשים (פי' פירות זמני ירקות התונחים בחומן ובתלח כדי שלא ירקבו) (כג) ושלקות (כד) אם לגופם שא"צ למים זאינו סיחמן (כה) אלא לתקנם לאכילה אפי' סוחם (כו) לתוך קערה שאין בה אוכל מותר. זאינו סיחמן (כה) אלא לתקנם לאכילה אפי הדירה (כח) שיש בה (י) אוכל אכל אם אין בה זאם צריך למימיהן מותר לפחום (כו) לתוך קדירה (כח) שיש בה (י) אוכל אכל אם אין בה ל תבו' הרח"ם ור"י בח"ה משכת קמ"ה (ע) לימוני"ם. כיון שאין דרך כלל לסחטן לנורך משקה אלא לצירך אוכל הוי כשאר פירות עמ"ש, ס"א. ואפי' נוהגין לסחטו לתוך מים מבע"י ב"י מרדכי: (ח) לאכול . ממילא הוי כבורר אוכל מחוך לשתותו שרי כיון שאין דרך לשתותן לבדו ב"י. ולימוני"ש הכבושים לשתותו שרי כיון שאין דרך לשתותן לבדו ב"י. ולימוני"ש הכבושים במלח דינם ככבשים ושלקות שיין סשיף ז'. ולשנין לסחוש תפוחים כ"ל דאותן שפוחשין כדי לרכך התפוח כדרך שששין אם התפוח קשה דשרי דהוי כמו למתק כמ"ש בס"ק ב' ואש"ג דשותה מה שולא מתנו מ"מ פסולת סור . וה"ה כשאר פירות שאינן ראוים לאכילה אסור לסחטן למימיהן מ"ח. וכתב הט"ז דלפי זה אם רולה לאכול לאלתר אותו דבר שסוחט לתוכו הבוסר מותר כדלעיל סימן שי"ט לענין בורר ע"ש וכ"כ העו"ש דיש להתיר לסחוע לצורך אותה סעודה ע"ש. והמ"א תמה עליהם דאטן מי שרי לעשות מלאכה כדי לאכול לאלתר . ב"ט שיולה ממנו מ"מ לה נתכוין בסחים לכך כיון שהינו עומד לכך והם התפוח מכושל וסוחט שילה ממנו פשיטה דשרי ההה סהט כל ההיכל ממנו ע"ד ע"ש: (י) אוכל. דמשקה הבה להוכל הוי כמפריד הוכל מחובל וה"ה לתוך המוריים דהוי מהכל סמ"ק הכל לתוך משקין וכ"כ הש"ג פ"ז דשבת אלא הטעם דבורר בידו לאכול לאלתר לא זכייב השייג פיין דשבת חגלו הספט יכורי פיין לחופול לחבור לברור מקרי ברירה דהוי דרך אכילה ולהכי בקטן ובתמחוי אשור לברור אפי' לאכול לאלתר וכן פסולת מהוך האוכל אסור אפי' לאכול לאלתר ומכ"ש דאסור לסחוע בוסר ע"ש ועיין יד אהרן: באור הלכה באינו ראוי לאכילה כלל קאמר אלא ע"י הדחק ולכן נקרא פסולת נגד מה שסוחש וא"כ הוא מדרכן [חמד משה]: * לאכול. שיין במ"ב סק"כ שכתבנו דאם דשתו לאכול לאלתר דשת הש"ו וע"ש להקל משפס דגם בכורר מקיליקן משנה ברור כדעת המ"א. אך אם הכוסר ראוי לאכול ע"י הדחק מי שסומך על דברי העו"ט וט"ו אין למחות בידו: (בא) לאכול. וה"ה על דברי העו"ט וט"ו אין למחות בידו: (בא) לאכול. וה"ה (כד) בשאר פירות שאינם ראוים לאכילה אסור לסדטן לעיציהן אפי לתוך אוכל (כה) ויש להחמיר כסברא אחרוה: "(כב) לסחט למוני"ש. ובלשוננו ליטרי"ן והיינו אפילו למשקין ואף שדרן לסחטן למרך כחול כיון שאין דרך כלל לסחטן ללורך משקה אלא לטבל בו אוכל בחול כיון שאין דרך כלל לסחטן ללורך משקה אלא לטבל בו אוכל החי בשאר פירות וכנ"ל בס"א. ואפילו אם הדרך לסחטן בחול לתוך מים שמתנו בהם לוקע"ר לשתות לתענוג מ"מ נוהגין העולם לרכל לשאם זה בהם ואפשר משום דלא מוחסר אלא כשדרה לשחות בלאלתר אם הוא אוכל מתוך פסולת ועיין בפמ"ג שרמו דבתוספות איתא העשם לעיין חולבת משום דש שועל האוכל מן הפסולת ובענינו ג"ב הבסמה היא כפסולת וכשנועל האוכל ממנה כדיבה חשיבאוכן ה"ה לשנין בוסר ולפ"ו נסתר היא לפסולת וכשועל האוכל ממנה כדישה חשיבאוכן ה"ה לענין כוסר ולפ"ז נסתר הקולא לגמרי דברישה אין נ"מ בין לאלתר לאח"ז ועיין בססר חמד משה שחלדד דבונת הריץ והעוד בכתרו בכורר אוכל מן הפסולת ג"כ היעו דמשום דבונת הריץ והעוד בכתרו בכורר אוכל מן הפסולת ג"כ היעו דמשום השיבא לדבו וכמו שבתכו החום" אך שקלרו גלשום [אח"ב מואתי בשמתיק אדם שנם הוא כתב כן ווכאה שכן הוא האמת שראיתי באור זרוע שמעתיק לשון ר"ת בארכות כתוב שם ג"כ בסדיא דהוא כמו דש שמפרק האוכל מן התלבד זה במלחמות תרב בי ג"כ בסדיא דפוא ביו ויכתוב בשם ר"ת בעון אחר ומלבד זה במלחמות תרב ג"כ דדעת הבאונים שאוסרין לחלוב בשבת לקדרה הוא שחשות דביש השוב ל"ב בובת הבאונים באום ר"מ במלח לקדרה הוא שחשות דביש משבה כ"מ המוד המוב היא משוב ביב בובאי מהככון להחמיר כדעת המג"א להקל לעשות זה בשבת ואפשר משום דלא מיתפר אלא כשדרך לשתות סהיטת הפרי גם בלא תערוכות משקה אהר א"נ דלא מיתסר מי סחיטת הפרי גם בנח תערובות משקה חהר ח"ל דלה מיתסר אלה כשסוסטין מימיו לבד ואח"ל מערבין אותם אבל אם המנהג לסחוט מימיו לתוך משקה אהר ליתן בו טעם שרי [ב"י וט"]. (כו) ולפ"ז בזמן הזה שידוע שממלאין חבית למאות לשתות עם פאל"ש באיזה מקומות א"ע גדול אם מותר לסחטן בשבת לתוך מקד האפשדר לתונים ורמונים כיון דדרך לסחטן בכלים בפני עלמם (כו) וט"כ לריך ליותר שיסחט מקידם על האיקער בפ"ע דבוי כמשקה הבא לאיכל. וכן לסחטן (כה) לתבשיל ועל גבי האוכל פשיטה בחומים וברונים במוני למונים במונים במונים במשקה הבא לאיכל. וכן לסחטן (כה) לתבשיל ועל גבי האוכל פשיטה בחומים במונים לחומים במונים במונ ומלכד זה במלחמות כתב ג'כ דדעת הגחונים שחוסרין נחנוכ בשכת נקדהה הוא משום דבדש חשיכא פיים ע"כ כודאי מהנכון להחמיר כדעת המג"א אף אם נסכור דאין כוה משום כודר. אך אם הסנסר ראוי לאכילה פיי הדחק דלשנין כורר ליכא בזה אלא אישורא מדרכנן ודלעיל בסימן שי"ש ודש נראה ג"כ דלא שייך כ"כ כאופן זה מדאורייתא דאין דומה למפרק מן הקש מסתכרא דיש לסמוך להקל בשפת הדחק בדעת הע"ז ועו"ש: * לסחוע הקש מסתכרא דיש לסמוך להקל בשפת הדחק בדעת הע"ז ועו"ש: * לסחוע הע"ז ועו"ש: "לסחוע הע"ז ועו"ש: "לסווע לימוני"ם. עיין במ"ב מה שכתבנו דהות הפינו נמשקק דהום מקור דין הם הוא מתשובת הרא"ש שהובא בכ"י וז"ל וששאלתם על סחיעת לימוני"ש נראה הוא מתשובת הרח"ש שהובח בב"י וז"ג וששחנתם עג סחיטת נימוני"ש לרחב
דהם בכלל שאר סיכות שמותר לסחטן שאין דרך כלל לסחוט לימוני"ש ללורך
משקם אלא ללוכך אוכל ומותר לסחטן כשבת עב"ל וש"כ ד"ל כיון שאין סמוהג
לסחטן למימיהן לכך מי שיכאה לסחטן למימיהן מותר כדין שאר סיכות
דבודאי לא הולכך הרא"ש להתיר לסחטן לתוך אוכל דהרי אשילו אבול של
שנגים מותר לסחטו לתוך אוכל וכ"ש לימוני"ש דהוי כשאר סיכות עכ"ל ספר דפרי וכנ"ל בס"ד . ודע דהשו"ע דמתיר לסחוט לימוני"ש היינו קודס שנכבשו אבל אם כבושים במלח וש"ד דינם ככבשים ושלקות קודם שנכבשו אבל אם כבושים במלח וש"ד דינם ככבשים ושלחות שהקה אל אלורך אוכל ומותר לסחטן בשבת עב"ל ופ"ד ר"ל ביון שאין המוכה ששלקן קודם השבת ובאארו מינוישן בהן: '(כר) אם לגופן . ר"ל באווישן קודם השבת ובאארו מינוישן בהן: '(כר) אם לגופן . ר"ל באווישן קודם השבת ובאארו מינוישן בהן: '(כר) אם לגופן . ר"ל באווישן במים לבן אינו בבלע בהן ביול שהוב באר פירות עב"ל ספר שברו אומן במים לבן אינו בכלל מפרק כלל איואף דסומע לחוד באינו דעו ביו באר ביו אומן במים לבן אינו בכלל מפרק כלל איואף דסומע לחוד באינו בכלל מאחכה היא בערבים אסור בכל נווני בכלל מאחכה (א) ובורחים ועובים אסור בכל נווני בלל משם אחר דשומן אותן למימיהן: (כר) אלא וכו'. וה"ה דמותר לכתחלה לסחוע לאפן "ון משומן הנבלע בהן אם הוא עבים בארין אותן למימיהן: (כר) אלא וכו'. וה"ה דמותר לכתחלה לסחוע לאכלן משום שומשרישו אותן למימיהן: (כר) אלא וכו'. וה"ה משום שאין יכול לאכלן משום שומן הרבה שבהן ב"כ בדרישה ובח"א מיקל מעשם אחר דשומן שמשרישו אותן למימיהן: (כר) עד בה אוכל באוני לצורך מו"ש (גווי אורך שערה וכו'. וה"ה (לב) לתוך המורים דבוי מאוכל דמותר וכו"ל בס"ד: (כר) עד בה אוכל. וה"ה (לב) לתוך המורים דבוי מאוכל דמותר וכו"ל בס"ד: (כר) עד בה אוכל. וה"ה (לב) לתוך המורים דהוי מאסכול דמותר וכו"ל בס"ד: (כר) עד בה אוכל. וה"ה (לב) לתוך המורים דהוי מאסכול דמותר וכו"ל בס"ד: (כר) עד בה אוכל. וה"ה (לב) לתוך המורים דהוי מאסכול דמותר וכו"ל בס"ד: (כר) עד בה אוכל. וה"ה (לב) לתוך המורים דהוי מאכל אבל לתוך המשקין אסור ושמרת קשוכ דר"ח : E"f דריםה ק קוו שכוחט ליכח (כד) מ״א ותו״ם: (כס) שיון בא״ר שכתב כבס שכה״ג דהסומך על סברא ראשונה לא הססיד ושינתי שם שראיתו הוא מדלא סכריע השו״ש משמע שאיל למיטר הרייל להיסך מדכתב דעת המקילון ג״ב רק כשם יש יש אומר ולא בסתמא וש״ז סיים ור״ת אוסר וגם בסמ״ב וסמ״ק מרטת ביד המקיל ואינה ראיה די״ל להיסך מדכתב דעת המקילון ג״ב רק כשם יש יש אומר ולא בסתמא וש״ם ור״ת וש״כיש להחמיר ואח״ב האתיר ואח״ב ראתי בספר שלתן עלי שנים וצשו״ע הנר״ז שהחמיכו ג״ב כסברא אתרוכה: (כו) ח״א: (כו) ח״א: (כו) מ״א: מתשוכת רדב״ז סימן וי״ד ואש״ב שהת״א משקשק גם כום מ״מ נראה דאין למש: (כת) כ״י: (כש) ר״ח: (ל) רש״י: (לא) מ״א: (כב) מ״א: שער הציון 1157 כא ולא Special out of from Phile Kusel or can of 2 can from Phile Kusel or can of 2 can of ent lien Stry

הלכות שבת סימן שכ

799 ווב בדי ומי

רות

ולכה 753

: [5 ניכר ק"ב

כקשו מליו . E"

ווקים

רסקא

12 5

ה"ת 35 :

יהיתר

זונהין כנר תירין . [3": זכקעו מוקים

שיונה

מותר

סה"ת חייב מסתנו

החמיר

באר הגולה